

COMUNICAT OFICIAL DEL CONSELL CATALÀ DE RESSUSCITACIÓ (CCR)

Aquest document constitueix el posicionament oficial del Consell Català de Ressuscitació i de les 6 societats científiques que l'integren en relació amb el procés de reconeixement del Consell Nacional de Reanimació a l'Estat espanyol

Barcelona, 07 de gener de 2026

Benvolguts i benvolgudes instructors/es i directors/es de cursos de suport vital, representants institucionals i membres de les societats científiques,

Les informacions que han circulat durant les darreres setmanes han generat inquietud i preguntes legítimes sobre el futur del model formatiu en reanimació a Catalunya i a l'Estat. Davant d'aquest context, considerem imprescindible oferir-vos una explicació clara, rigorosa i institucionalment avalada sobre la situació actual i el posicionament del Consell Català de Ressuscitació (CCR).

Des d'un inici, el CCR ha actuat amb responsabilitat, rigor científic i compromís amb el servei públic i continuem treballant de manera estructurada per garantir la continuïtat i la qualitat del nostre model formatiu.

La informació ha anat apareixent de manera fragmentada, i en ocasions contradictòria; per això, avui compartim una síntesi completa que permetrà entendre quin és l'escenari i quines decisions ens correspon assumir.

1. Antecedents

Per comprendre adequadament la situació actual, és necessari recordar dos esdeveniments que van marcar un punt d'inflexió fa aproximadament dos anys:

Primer Fet:

L'*Agreement* entre el Consejo Español de RCP (CERCP) i l'*European Resuscitation Council* (ERC) no es va renovar a causa de tensions institucionals entre ambdues entitats.

Aquesta circumstància va deixar Espanya sense un Consell Nacional reconegut pel ERC, fet sense precedents en el context europeu. Durant aquest període de buit institucional, l'ERC va establir relacions directes amb diversos Centres Organitzadors de Cursos, entre ells el CCR, SEMES i IAVANTE, per assegurar la continuïtat de la formació acreditada.

Segon Fet:

El CCR va patir una fractura interna que va culminar amb la dimissió del seu Comitè Executiu. Un d'aquests membres es va incorporar posteriorment al Campus Docent Sant Joan de Déu, constituint un nou *Course Organiser* acreditat per l'ERC. Aquest fet va introduir un element de competència que, tot i que pugui arribar a ser legítim, ha generat tensions i disfuncions en l'ecosistema formatiu català.

2. L'escenari estatal actual

Durant el 2025, i amb el suport explícit del Ministeri de Sanitat i de més de trenta societats científiques, el CERCP va presentar formalment la seva candidatura per recuperar el reconeixement com a Consell Nacional del ERC.

Simultàniament, l'entitat docent sorgida de la fractura interna del CCR es va associar altres 3 centres organitzadors de cursos (dos d'ells membres del CERCP) per constituir una nova associació denominada AESP-RCP, que també va presentar candidatura al ERC.

El juny de 2025, el ERC va reconèixer a AESP-RCP com a nou representant nacional a Europa. Aquesta decisió ha generat perplexitat i preocupació en diverses institucions del CERCP, atès que només integra quatre dels vuit Centres de Curs existents, no disposa de trajectòria consolidada com a òrgan nacional i compta amb membres que ocupen càrrecs de rellevància dins del propi ERC, un aspecte que podria constituir un possible conflicte d'interessos ja traslladat formalment a les instàncies pertinents.

3. Posicionament institucional del CCR

A la llum d'aquesta realitat, el CCR exposa que:

- conserva, a data d'avui, la seva vinculació institucional amb l'ERC mentre explora, amb responsabilitat, les millors opcions de futur,
- actuarà amb absoluta coherència amb els seus valors fundacionals, i
- no s'integrarà en estructures sorgides d'una fractura interna, que no responguin a una trajectòria consolidada, a un ampli consens professional o a criteris exclusivament científics i de servei públic.

En conseqüència, si no es pot garantir un marc de treball coherent amb els valors i el model del CCR, la institució haurà de desvincular-se. Aquesta decisió ja ha estat comunicada oficialment, tot i que el CCR continua apostant pel diàleg, tant amb ERC com amb CERCP, per intentar construir una solució sòlida i estable de futur.

4. Compromís i horitzó de futur

El CCR, amb més de 20 anys d'història, entén el moment actual com una oportunitat de creixement, millora i reforç institucional. En aquest marc, i en el cas que es produeixi una desvinculació de l'ERC, estem treballant activament per:

- Consolidar un model de futur robust, sostenible i adaptat a les necessitats dels professionals i dels centres docents.
- Desenvolupar acreditacions competitives a escala catalana, estatal i europea.
- Oferir un sistema més flexible, funcional i proper pels nostres instructors, directors i entitats col·laboradores.
- Reforçar el paper del CCR com a referent científic i docent en reanimació.

Quan la totalitat dels elements jurídics i operatius estiguin plenament definits i garantits, en farem comunicació pública detallada.

5. Un projecte compartit

Els òrgans de representació del CCR i les presidències de les Societats Científiques poden definir el rumb, però el veritable motor de la institució sou vosaltres: socis, instructors, directors, professionals i entitats col·laboradores.

Si continuem treballant conjuntament, amb rigor, confiança i fidelitat als nostres valors, no només preservarem el projecte construït al llarg dels anys, sinó que el farem encara més fort i útil per a la societat.

Agraïm sincerament la vostra confiança, la vostra dedicació i la vostra contribució constant a la salut de la nostra societat.

Presidència i Junta de Representants del Consell Català de Ressuscitació (CCR)

Presidències de les Societats Científiques catalanes (Cardiologia, Medicina Familiar i Comunitària, Medicina Intensiva, Urgències i Emergències, Anestesiologia, Reanimació i Terapèutica del Dolor, Pediatria)